

країнах. В Німеччині, Іспанії, Великобританії використання цього права обмежене.

2. Право перевірки. Право перевірки можна визначити як можливість для адміністрації перевіряти існування й точність заявлених елементів, починаючи з бухгалтерських даних і уточнюючих документів, що зберігаються платником податків.

3. Право візиту й конфіскації. Ця процедура є процедурою несподіваного контролю, проведеною спеціалізованими агентами. Ці обшуки здійснюються на прохання податкових органів за наявності дозволу судової влади агентами адміністрацій, які повинні проникнути в торговельні, приватні приміщення. Під час обшуку агенти збирають інформацію й документи, які можуть довести факт шахрайства, таємної діяльності, приховування доходів, фіктивної діяльності і передачу доходів, подробиці щодо податкової пільги, шахрайства з європейськими субсидіями.

Світова практика знає такі варіанти взаємодії органів податкового контролю і держави: органи податкового контролю:

- ✓ є окремим урядовим інститутом, що безпосередньо підпорядковується політичній владі;
- ✓ входять до складу Міністерства фінансів чи казначейства;
- ✓ є самостійними органами зі своїм адміністративним апаратом і підзвітними політичній владі;
- ✓ номінально очолюються обраною політичною особою.

Отже, варто зазначити, що Україна, як і будь-яка інша країна, прагне побудувати таку податкову службу, яка спроможна виконувати свою основну місію — забезпечити своєчасне та повне надходження всіх податків, передбачених податковим законодавством, з якомога меншими витратами. Для цього, реформування податкової політики України повинно спрямовуватися на побудову раціональної системи оподаткування. Удосконалення організації податкового контролю із використанням світового досвіду сприятиме наповненню бюджетів усіх рівнів, звуженню «тіньового» сектору економіки, налагодженню партнерських взаємовідносин між податковими органами та платниками податків.

АЛЬТЕРНАТИВНІ ВАРІАНТИ ВИБОРУ МЕТОДІВ КАЛЬКУЛЮВАННЯ СОБІВАРТОСТІ СТАДІЙ ЖИТТЄВОГО ЦИКЛУ ПРОДУКЦІЇ

Слепченко К.О.

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки

Науковий керівник – Шматковська Т.О., к.е.н., доцент

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки

На сучасному етапі розвитку бухгалтерського обліку в Україні існує багато проблемних питань щодо методики калькулювання собівартості. Одним з них є те, що в процесі калькулювання собівартості продукції не враховуються

довиробничі і післявиробничі витрати. Врахування таких витрат необхідне для визначення достовірної вартості виробу, формування ціни реалізації та прийняття ефективних управлінських рішень.

Вивченням питань калькулювання за стадіями життєвого циклу продукту займалися такі вітчизняні та зарубіжні вчені як: О.В. Алексєєва, Е.А. Аткинсон, Х.П. Баррінгер, Д.П. Вебер, Т. Джонсон, Р.С. Каплан, В.Е. Керімов та інші.

В Україні найпоширенішими методами обліку витрат є позамовний, попередільний та нормативний методи, які передбачають врахування витрат на безпосереднє виробництво, а витрати, пов'язані з підготовкою виробництва та виведення продукції з ринку визнаються витратами періоду.

З огляду на зазначене вище доцільно визначити життєвий цикл виробленої продукції та розглянути альтернативні варіанти вибору методів калькулювання собівартості кожного з них.

Життєвий цикл будь-якої виробленої продукції включає:

- 1) етап науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт (далі – НД ДКР), розробки та проектування;
- 2) безпосередньо виробництво продукції;
- 3) етап утилізації, виведення продукції з ринку (післявиробничого обслуговування).

На першому етапі – НД ДКР доцільно застосовувати таргет-костинг. На сьогодні в Японії, США та країнах Європи при застосуванні системи таргет-костинг визначається ринкова ціна виробу та планується прибуток, який прагне отримати підприємство після продажу і на основі цього визначається собівартість (ціна – прибуток = собівартість).

В Україні доцільно застосувати цей метод при здійсненні інноваційних видів діяльності: космічний, машинобудівний, літакобудівний, хімічний.

На другому етапі життєвого циклу пропонуємо застосовувати кайзен-костинг, оскільки він передбачає зниження витрат до певного цільового рівня. Важливим є те, що кайзен-костинг можна застосовувати разом з обраним методом калькулювання: за повними витратами або за змінними.

На третьому етапі утилізації (виведенні продукції з ринку) доцільно застосувати бенчмаркінг витрат, суть якого полягає у співставленні досвіду одного підприємства з досвідом іншого, більш конкурентоспроможного, яке займає провідні позиції на ринку.

В Україні досвід бенчмаркінгу не застосовується. Тому його впровадження на підприємстві було б одним з ключових факторів зниження собівартості та відповідно, підвищення прибутковості.

На нашу думку, доцільно обраховувати собівартість виготовленої продукції не тільки на другому етапі, але й на першому і третьому (рис.1).

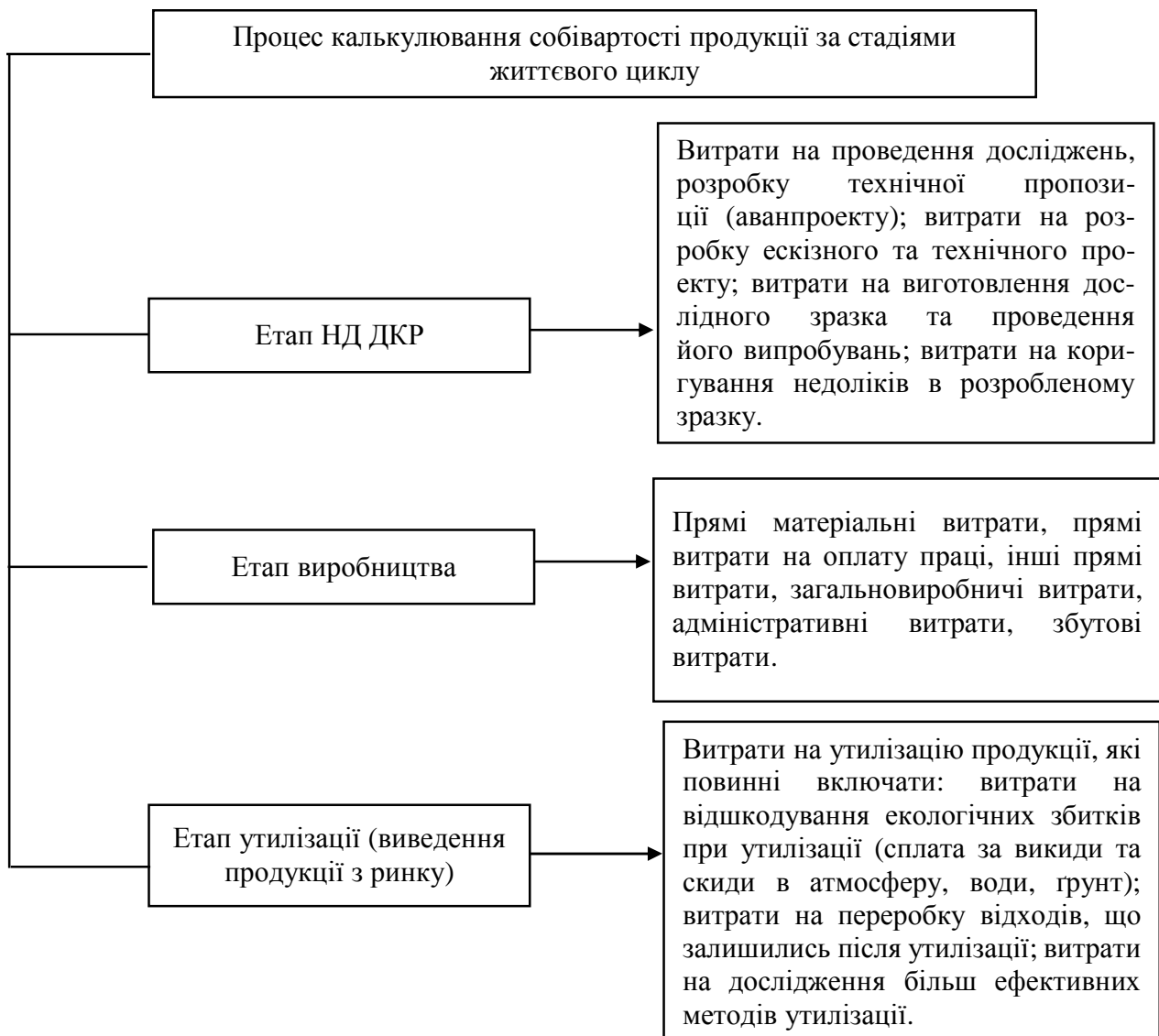

Рисунок 1. Процес калькулювання собівартості продукції за стадіями життєвого циклу

На першому етапі – НД ДКР доцільно застосовувати таргет-костинг. На сьогодні в Японії, США та країнах Європи при застосуванні системи таргет-костинг визначається ринкова ціна виробу та планується прибуток, який прагне отримати підприємство після продажу і на основі цього визначається собівартість (ціна – прибуток = собівартість).

В Україні доцільно застосувати цей метод при здійсненні інноваційних видів діяльності: космічний, машинобудівний, літакобудівний, хімічний.

На другому етапі життєвого циклу пропонуємо застосовувати кайзен-костинг, оскільки він передбачає зниження витрат до певного цільового рівня. Важливим є те, що кайзен-костинг можна застосовувати разом з обраним методом калькулювання: за повними витратами або за змінними.

На третьому етапі утилізації (виведенні продукції з ринку) доцільно застосувати бенчмаркінг витрат, суть якого полягає у співставленні досвіду

одного підприємства з досвідом іншого, більш конкурентоспроможного, яке займає провідні позиції на ринку.

В Україні досвід бенчмаркінгу не застосовується. Тому його впровадження на підприємстві було б одним з ключових факторів зниження собівартості та відповідно, підвищення прибутковості.

Узагальнимо розглянуті методи калькулювання собівартості продукції за стадіями її життєвого циклу в таблиці.

Таблиця

Методи калькулювання собівартості продукції за стадіями її життєвого циклу

Етап життєвого циклу	Метод калькулювання
Етап НД ДКР	таргет-костинг
Етап виробництва	кайзен-костинг, кост-кіллінг
Етап утилізації (виведення продукції з ринку)	бенчмаркінг витрат

Отже, калькулювання собівартості є необхідним не лише на етапі виробництва, а за всіма стадіями життєвого циклу продукції. В Україні впровадження прогресивного досвіду калькулювання за стадіями життєвого циклу сприятиме розвитку досліджень у виробництві, покращення екологічної ситуації через закладення в собівартість та, відповідно, у ціну утилізаційних витрат та, таким чином, винайдення та запровадження способів безвідходного або маловідходного виробництва.

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО МОНІТОРИНГУ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ РЕГІОНУ: СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ

Тесленко Р.Ю.

Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

науковий керівник – Момот Т.В., д.е.н., професор

Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

На різних рівнях прийняття стратегічних управлінських рішень завжди існує значна кількість проблемних ситуацій, які характеризуються високою невизначеністю виникнення; значною складністю та унікальністю умов; великою кількістю параметрів, які необхідно враховувати під час їх аналізу; суперечливістю критеріїв вибору оптимального альтернативного вирішення проблеми; складністю передбачення наслідків реалізації можливих альтернатив; обмеженість часу, відведеного на прийняття рішення. Виходячи з особливостей виникаючих проблем, нагальною потребою є створення ефективної системи стратегічного моніторингу як комплексної системи